

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010174
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2520010174.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci obžalovaného L. Q. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
L. Q., nar. X.X.XXXX v U., trvale bytom U., B. XXXX/X,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

odo dňa 12.12.2019 do dňa 1.3.2020 absolvoval výcvik na vedenie motorového vozidla v autoškole R. L. - J.B. P., IČO: 40828867, Q. K. XX, U., ktorého súčasťou boli aj praktické jazdy v celkovom počte 18 jász po 45 minút, pričom bolo lustráciou zistené, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/16/2014 zo dňa 18.4.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2014, bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pričom mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 67 mesiacov odo dňa 4.2.2015 do 4.9.2020, čím ako vodič porušil ustanovenie § 4 odsek 2 písmeno a), písmeno b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a m u
u k l a d á

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podal dňa 21.7.2020 na obžalovaného L. Q. obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Okresný súd Piešťany v predmetnej veci vydal dňa 6.8.2020 trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 20.8.2020 a voči ktorému si obžalovaný podal odpor.

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, a to výpoveďou obžalovaného a svedka R. L., oboznámením žiadosti o udelenie vodičského oprávnenia, osvedčenia, správ a posudkov na obžalovaného, odpisu registra trestov a uznesenia o započítaní súd zistil nasledovné:

Obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinným zo žalovaného skutku. Vedel o tom, že mal uložený ročný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, nakoľko šoféroval pod vplyvom alkoholu, a tento mu plynul od právoplatnosti rozsudku. Potom išiel znova na vozidlo a bol mu uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 5 rokov a 7 mesiacov, pričom toto rozhodnutie bolo právoplatné v apríli 2014, preto sa domnieval, že mu zákaz činnosti končí v novembri 2019. V tomto jeho presvedčení ho utvrdili aj mylné informácie, ktoré dostal. Asi mesiac pred tým ako mu mal končiť zákaz činnosti volal na políciu aj na dopravný inšpektorát, ale tí mu nevedeli povedať, či mu trest zákazu činnosti skončil. Z dopravného inšpektorátu ho však prepojili na ministerstvo, ale nevie aké, pričom nejaká pani si od neho vyžiadala všetky údaje podľa občianskeho preukazu a potom mu telefonovala naspäť s tým, že už môže nastúpiť na vodičský kurz, nakoľko dňa 19.10.2019 mu skončil trest zákazu činnosti. Po tejto informácii sa obžalovaný dostavil do autoškoly pána L., kde vypísal žiadosť a dostal tlačivo pre lekára, ktoré si mal dať potvrdiť. Pán L. sa ho tiež pýtal, či mal nejaký problém, na čo mu obžalovaný uviedol, že mal zákaz činnosti, ale tento mu už skončil. Pán L. ho zaevidoval do systému a zistil, že obžalovaný môže byť prijatý do kurzu. Obžalovaný potom v autoškole absolvoval teóriu a následne jazdy. Obžalovaný uviedol, že ak by vedel, že mu zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá neskončil, tak by sa do autoškoly neprihlásil a kurz by neabsolvoval. Nevedel, ako mu plynuli tresty zákazu činnosti, nerozumel tomu. Spôsobilosť na právne úkony však nemá obmedzenú.

Obhajca obžalovaného navrhol vykonať dôkazy zistením presných termínov jász obžalovaného v čase konania vodičského kurzu, zadovážením výpisov z hovorov obžalovaného od októbra do novembra 2019, kedy mal telefonovať s dopravným inšpektorátom a s ministerstvom, ako aj zistením, kto spravuje informačný systém autoškôl a aké údaje sa do systému zadávajú, resp. k tomuto vypočítať konkrétnu zodpovednú osobu.

Obhajca v záverečnom vyjadrení poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. Tpj 67/2014, podľa ktorého, ak osoba, ktorej sa zákaz činnosti týka, vykonáva v dobe jeho trvania činnosť, hoci pod dohľadom kompetentnej osoby, ktorá je uloženým trestom zakázaná, naplňa znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pokiaľ tomu nebráni materiálny korektív podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona. Obhajca k tomuto stanovisku uviedol, že sa s ním nestotožňuje, nakoľko ide o edukačnú činnosť, kedy osoba, ktorá nemala vodičský preukaz alebo porušovala predpisy sa chce svojím správaním napraviť. Súčasne obhajca poukázal na existenciu materiálneho korektívu, nakoľko konanie obžalovaného má podľa neho nepatrnú závažnosť a jeho konanie nemalo žiadne následky. Okrem toho obžalovaný sa prihlásil na kurz po uplynutí 67 mesiacov od právoplatnosti, kedy mu bol trest zákazu činnosti v tejto výmere uložený. Podľa obhajcu sa obžalovaný nemohol vyznať v uložení úhrnného, či súhrnného trestu a nemusel si vedieť sám presne určiť plynutie zákazov činnosti. Obhajca navrhol obžalovanému uložiť trest domáceho väzenia a prihliadnuť na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno b), n) Trestného zákona.

Prokurátorka všetky navrhnuté dôkazy obhajoby žiadala zamietnuť. Z osvedčenia o absolvovaní vodičského kurzu je zrejmé, kedy obžalovaný v rámci kurzu jazdy vykonal a celé toto obdobie spadá do plynutia zákazu činnosti. Mobilní operátori neuchovávajú viac ako 6 mesiacov údaje o hovoroch a okrem toho je nepravdepodobné, že by obžalovaného pracovník dopravného inšpektorátu prepájal na ministerstvo, keďže toto technicky možné nie je. Zisťovanie informácií ohľadom informačného systému v autoškole považuje prokurátorka za nadbytočné, nakoľko obžalovaný vedel o uložených trestoch zákazu činnosti.

Svedok R. L. uviedol, že obžalovaný sa do jeho autoškoly prihlásil na vykonanie vodičského kurzu. Obžalovaný mu povedal, že mal zákaz šoférovať, ale to má zahladené, že sa na to informoval. Obžalovaný vyplnil prihlášku a vybavil si lekára. Svedok obžalovaného prihlásil do jednotného informačného systému, kde sa udávajú všetky osobné údaje žiadateľov, na základe toho mu systém oznámi buď neznámy stav, keď žiadateľ nemá žiadny záznam, alebo v poriadku, keď žiadateľ neurobil vodičské oprávnenie alebo mal zákaz činnosti, ktorý mu skončil. V prípade, že by zadal chybné údaje o žiadateľovi, tak by ho systém ďalej nepustil. Systém prevádzkuje asi ministerstvo dopravy, ale nevie to iste. Pri zadávaní údajov o obžalovanom systém svedkovi oznámil, že v poriadku, preto s obžalovaným začal kurz, v rámci ktorého absolvoval obžalovaný teóriu v rozsahu 6 hodín, cvičisko a následne všetky jazdy. Údaj o tom, v ktoré dni presne obžalovaný absolvoval jazdy mal svedok k dispozícii len v záznamoch v autoškole. Po ukončení kurzu systém vydal osvedčenie o absolvovaní kurzu obžalovaným, na základe čoho bol obžalovaný prihlásený na skúšky, pričom z polície volali, že je problém, lebo obžalovaný má zákaz činnosti. Svedok má za to, že by sa obžalovaný do autoškoly neprihlásil, ak by vedel, že má ešte zákaz činnosti.

Obžalovaný dňa 5.12.2019 vypísal žiadosť o udelenie vodičského oprávnenia skupiny „B“ vykonaním vodičského kurzu a skúšky odbornej spôsobilosti a uvedeného dňa aj zabezpečil potvrdenie od lekára o zdravotnej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla.

Svedok R. L. ako prevádzkovateľ J. P. vydal dňa 2.3.2020 obžalovanému osvedčenie o absolvovaní vodičského kurzu č. 1936/2019/12 podľa § 2 odsek 1 písmeno a) zákona č. 93/2005 Z.z. so začiatkom kurzu dňa 12.12.2019 a ukončením kurzu dňa 1.3.2020.

Z evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča vyplýva, že doposiaľ nebol držiteľom vodičského oprávnenia a mal Okresným súdom Piešťany uložené dva zákazy činnosti v konaniach sp. zn. 2T/141/2013 od 3.2.2014 na 12 mesiacov a sp. zn. 0T/16/2014 od 4.2.2015 na 67 mesiacov do 4.9.2020. Dňa 20.1.2020 bola obvinenému uložená pokuta 20 eur ako spolujazdcovi za nepoužitie bezpečnostných pásov.

V registri trestov má obžalovaný záznamy o štyroch odsúdeniach. Prvé je rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/141/2013 zo dňa 3.2.2014, právoplatným 3.2.2014, kedy bol ako mladistvý odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 80 hodín, ktorý vykonal 14.12.2015 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok.

Druhé je trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/16/2014 zo dňa 18.4.2014, právoplatným 18.4.2014, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 18.10.2015, v ktorej sa osvedčil 23.2.2016, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 5 rokov a 7 mesiacov. Skutku v danej veci sa obžalovaný dopustil dňa 18.4.2014, kedy viedol motorové vozidlo pod vplyvom 1,25 promile alkoholu v dychu.

Tretie odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/23/2015 zo dňa 3.6.2015, právoplatným 12.6.2015, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 8 mesiacov do 12.2.2017, v ktorej sa osvedčil 4.7.2017, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok, ktorý vykonal 3.2.2015, pričom súčasne bol zrušený trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/141/2013. Toto odsúdenie má zahladené. Z pripojeného uznesenia v danej veci sp. zn. 2T/23/2015 zo dňa 22.6.2015 vyplýva, že obžalovanému bol do výkonu trestu zákazu činnosti započítaný vykonaný trest zákazu činnosti v dobe od 3.2.2014 do 3.2.2015 v zrušenej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/141/2013.

Posledné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/20/2017 zo dňa 1.8.2017, právoplatným 10.8.2017, za prečin porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), c) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 10.8.2020.

Podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný v období od 12.12.2019 do 1.3.2020 vykonal 18 jász po 45 minút v rámci výcviku na vedenie motorového vozidla, ktorý absolvoval v autoškole, pričom v období od 4.2.2015 do 4.9.2020 mu plynul trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 67 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/16/2014 zo dňa 18.4.2014, právoplatným dňa 18.4.2014.

Skutočnosť, že obžalovaný v autoškole vykonal jazdy v rozsahu uvedenom v obžalobe, vyplýva z výpovede svedka R. L. a ani samotný obžalovaný nespochybnil, že absolvoval celý vodičský kurz, teda i predpísaný počet jász v danom rozsahu. Z osvedčenia o absolvovaní kurzu vyplýva, že vodičský kurz obžalovaný absolvoval od 12.12.2019 do 1.3.2020, teda v tomto období vykonal aj výcvik v cestnej premávke vo forme jász pod dohľadom inštruktora. Súd odmietol vykonať dôkaz zabezpečením presných termínov jász obžalovaného, keďže nebolo pochybné, že by obžalovaný jazdy v cestnej premávke vykonal v inom období ako trval celý kurz, pričom počas celého tohto obdobia obžalovanému ešte plynul trest zákazu činnosti. Doplnením dokazovania o konkrétne dátumy jász by sa len spresnil čas spáchania skutku v žalovanom období, avšak nemalo by to žiadny vplyv na kvalifikáciu skutku, či iné posúdenie okolností skutku, preto súd tento dôkaz nevykonal.

Obžalovaný sa obhajoval tým, že si myslel, že zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 67 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/16/2014 zo dňa 18.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.2014, mu plynie od právoplatnosti tohto trestného rozkazu, teda od 18.4.2014 do 18.11.2019. Ak by vedel, že mu zákaz činnosti plynie až do 4.9.2020 na vodičský kurz do autoškoly by sa neprihlásil. Obžalovaný však potvrdil, že mal vedomosť o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/141/2013 zo dňa 3.2.2014, právoplatným dňa 3.2.2014. Z obrany obžalovaného je zrejmé, že jeho konanie je možné posúdiť ako konanie v omyle. Omyl je nezhoda páchatelovho vedomia so skutočnosťou, a to buď preto, že si niektorú skutočnosť vôbec neuvedomil alebo mal o nej nesprávnu predstavu. U obžalovaného išlo o právny omyl, ktorý spočíva v neznalosti alebo mylnom výklade trestnoprávných noriem. Negatívny právny omyl označuje stav, kedy sa páchatel mylne domnieva, že jeho konanie nie je trestným činom. Negatívny právny omyl je postavený na zásade „neznalosť zákona neospravedlňuje“ (ignorantia iuris nocet). Skutok sa pritom posudzuje bez ohľadu na predstavy osoby, ktorá sa mylí. Neznalosť, resp. nesprávna znalosť predpisov nemá vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť, nemodifikuje ju. U obžalovaného má súd súčasne za to, že tento mohol protiprávnosť svojho činu rozpoznať bez zrejmých ťažkostí, keďže obžalovanému bol najskôr ukladaný trest zákazu činnosti na 1 rok rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/141/2013 z 3.2.2014, kedy aj nadobudol právoplatnosť, teda ročný trest zákazu činnosti mu plynul od 3.2.2014 do 3.2.2015, o čom obžalovaný vedel. K tomuto odsúdeniu treba podotknúť, že obžalovaný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona spáchal ešte pred dovŕšením 18 roku veku, ako mladistvý, pričom nielen, že nebol držiteľom vodičského oprávnenia, ešte aj viedol motorové

vozidlo pod vplyvom viac ako 1 promile alkoholu v dychu. Napriek tomu, že obžalovaný vedel, že mu od 3.2.2014 plyní ročný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, už dňa 18.4.2014 viedol motorové vozidlo pod vplyvom 1,25 promile alkoholu v dychu, teda nielen, že nerešpektoval uložený zákaz činnosti, ale opätovne viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a to len dva a pol mesiaca od právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia. Za skutok zo dňa 18.4.2014 bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/16/2014 zo dňa 18.4.2014, právoplatným 18.4.2014, okrem iného aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov a 7 mesiacov. Obžalovaný sa nemal dôvod zo žiadnych relevantných okolností domnievať, že by mu právoplatným uložením ďalšieho trestu zákazu činnosti v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov, už neplynul pred tým uložený ročný trest zákazu činnosti, pokiaľ z neho v čase spáchania nového skutku vykonal len 2 a pol mesiaca. Obhajobu obžalovaného, že nevedel posúdiť úhrnný a súhrnný trest, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko ak by obžalovanému bol do uloženého trestu zákazu činnosti v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov započítaný predchádzajúci ročný trest zákazu činnosti, bolo by o tom súdom vydané uznesenie o započítaní, čo sa nestalo, keďže nešlo o súhrnný trest. Naopak v inom konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/23/2015,+ kde mu bol ukladaný súhrnný trest, bolo súdom vydané uznesenie o započítaní doby zákazu činnosti od 3.2.2014 do 3.2.2015, teda obžalovaný mal vedomosť o tom, že ročný trest zákazu činnosti mu plynul v celom tomto období.

Obžalovaný mal vedomosť o plynutí ročného trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá od 3.2.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/141/2013, pričom obžalovaný už dva a pol mesiaca od začatia plynutia tohto trestu opätovne riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo dostal ďalší trest zákazu činnosti na 5 rokov a 7 mesiacov. Zo žiadnych skutočností sa nemohol obžalovaný domnievať, že mu pôvodný ročný trest zákazu činnosti uložením ďalšieho trestu zákazu činnosti už neplyní, keďže z neho v čase spáchania nového skutku vykonal len dva a pol mesiaca.

Argument obžalovaného, že si svoj predpoklad, že mu trest zákazu činnosti uplynie po 5 rokoch a 7 mesiacoch od právoplatnosti trestného rozkazu vo veci sp. zn. OT/16/2014, overoval aj prostredníctvom polície na ministerstve, v danom prípade neobstojí. Aj prípadné poskytnutie takejto informácie od neidentifikovateľnej osoby, nezabavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti. Okrem toho, ako poukázala prokurátorka, polícia neprepája hovory na ministerstvo, preto sa obhajoba obžalovaného v tomto smere javí ako nevierohodná, že si reálne túto informáciu na ministerstve overoval.

Súd v zásade nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný sa mylne domnieval, že trest zákazu činnosti vo výmere 5 rokov a 7 mesiacov mu plyní od právoplatnosti trestného rozkazu, teda od 18.4.2014, avšak súčasne mal preukázané, že obžalovaný vedel o tom, že ročný trest zákazu činnosti mu plynul od 3.2.2014, pričom k 18.4.2014 z tohto trestu vykonal len dva a pol mesiaca. V danom prípade neznalosť zákona obžalovaného neospravedlňuje.

K argumentu obhajcu, že sa nestotožňuje so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 67/2014 treba uviesť, že odlišný názor obhajcu nie je relevantný. Obžalovaný, hoci aj pod dohľadom kompetentnej osoby, viedol motorové vozidlo v cestnej premávke, v čase zákazu činnosti, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Nie je pritom rozhodujúce, že kurzy v autoškole majú edukačný charakter. Podstatné je, že v rámci vodičského kurzu obžalovaný absolvoval jazdy motorovým vozidlom v cestnej premávke v čase zákazu činnosti, hoci aj pod dohľadom inštruktora.

V danom prípade vyvodeniu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (absolvovanie celého vodičského kurzu v počte 18 jazd po 45 minút) a najmä jeho následku, ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (nerešpektovanie dvoch zákazov činnosti, hoci predtým obžalovaný nebol ani držiteľom vodičského oprávnenia, pričom oba zákazy činnosti mal uložené v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom viac ako 1 promile alkoholu v dychu) a miere zavinenia obžalovaného (nepriamy úmysel), po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v nepriamom úmysle, teda obžalovaný vedel, že svojím konaním môže také porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený.

K nevykonaniu ďalších dôkazov navrhnutých obhajobou súd uvádza, že tieto nepovažoval za potrebné na objasnenie skutku. Obhajca žiadal zabezpečiť výpisy z hovorov obžalovaného od októbra do novembra 2019, pričom je otázne, či by vôbec operátor po viac ako šiestich mesiacoch takýmito informáciami disponoval. A ak by ich aj mal k dispozícii, len samotné vykonanie nejakých hovorov

obžalovaným v danom čase nepreukazuje obsah týchto telefonátov. Okrem toho súd už vyhodnotil, že ani prípadné utvrdenie v omyle obžalovaného inou osobou, ho nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti. Súd taktiež odmietol vykonať dôkaz zisťovaním toho, kto spravuje informačný systém autoškôl, ktorý im má poskytovať informácie o tom, že určitá osoby nemá zákaz činnosti, nakoľko aj v prípade chybného zápisu v danom systéme, ak by sa ním obžalovaný riadil, ho taktiež nezbavuje trestnej zodpovednosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému bol s prihliadnutím na všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že iba takýto druh trestu zabráni páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti a bude mať pre neho aj výchovný účinok, aby viedol riadny život. Obžalovanému už boli v minulosti ukladané alternatívne tresty, či tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu, pričom krátko po osvedčení sa opätovne dopustil trestnej činnosti, čo evidentne nevedlo k náprave obžalovaného. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovanému bol za vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu najskôr ukladaný alternatívny trest, a to povinnej práce, ktorý sa evidentne minul účinkom, keďže obžalovaný už dva a pol mesiaca po právoplatnosti odsúdenia opätovne viedol vozidlo bez vodičského oprávnenia a pod vplyvom alkoholu, za čo mu bol ukladaný podmienený trest. Z tohto je zrejмый ľahkovážny a nezodpovedný prístup obžalovaného k uloženým sankciám bez akéhokoľvek výchovného vplyvu. S ohľadom na tieto skutočnosti súd má za to, že ukladanie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody by nemal dostatočný výchovný účinok na obžalovaného a nespĺňal by ani kritérium generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd zohľadnil skutočnosti uvádzané vyššie.

Z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy súd zistil, že obžalovaný mal opakovane ukladaný podmienený trest odňatia slobody za rôznu trestnú činnosť, napriek tomu sa krátko po uplynutí skúšobnej doby opätovne dopustil inej trestnej činnosti. U obžalovaného súd prihliadol aj na to, že už dva krát riadil motorové vozidlá bez vodičského oprávnenia a pod vplyvom alkoholu, z čoho je zrejмый veľmi ľahkovážny postoj obžalovaného k pravidlám cestnej premávky, ako aj nerešpektovanie rozhodnutia súdu o zákaze činnosti, ktorý porušil už po 2 a pol mesiacoch jeho plynutia a to ešte vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

Pri určovaní výmery trestu súd u obžalovaného zistil len jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, a to odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 8T/20/2017. Poľahčujúcu okolnosť súd u obžalovaného nezistil žiadnu, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel svoju vinu.

Pri prevahe priťažujúcich okolností sa v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona trestná sadzba podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona do 2 rokov menila tak, že sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe 8 mesiacov až 2 roky. Obžalovanému bol uložený trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, teda v trvaní 8 mesiacov, ktorý súd považuje za dostatočný, prihliadnuc na konanie obžalovaného v právnom omyle. Súd má za to, že takýto trest bude pre obžalovaného dostatočný, aby viedol k jeho náprave a splnil aj výchovný účel vo forme individuálnej aj generálnej prevencie.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku v danej veci dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/20/2017, kde mu plynula skúšobná doba od 10.8.2017 do 10.8.2020, obžalovanému nemohol byť uložený trest odňatia slobody podmienenčne odložený na skúšobnú dobu. Obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Obžalovanému, ktorý sa dopustil trestného činu v súvislosti s riadením motorového vozidla, súd uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, a to na dobu 2 roky, ktorý trest v určenej výmere súd považuje za dôvodný a dostatočný s ohľadom na všetky okolnosti skutku, konanie obžalovaného v omyle a prihliadnuc aj na skutočnosť, že predchádzajúce sankcie zákazu činnosti nemali vo vzťahu k obžalovanému žiadny efekt. Súčasne súd poukazuje na to, že v čase vyhlásenia rozsudku už obžalovanému neplynul žiadny trest zákazu činnosti, nakoľko posledný trest zákazu činnosti obžalovanému uplynul dňa 4.9.2020. Uložený trest zákazu činnosti v danej veci tak obžalovanému začne plynúť od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 odsek 1 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku), (§ 45 odsek 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.